

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 10 de juliol de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. P.V.G. va interposar demanda, en data 12-6-2006, envers la Sra. C.C.M., segons la qual demanava la condemna de la defenent a l'abonament d'una indemnització, amb més els interessos i la imposició de les costes processals.

La representació processal de la part defenent va oposar-se a la demanda i, de forma prèvia, articulava una excepció de manca de jurisdicció, de manera que sol·licitava que fos acollida l'excepció i, subsidiàriament, la desestimació de la demanda, amb imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 8-1-2007, en virtut de la qual establia: " DECIDEIX Que hem de desestimar en tots els seus extrems la demanda formulada per la representació processal del Sr. P.V.G. contra la Sra. C.C.M., absolent aquesta darrera de les pretensions de l'agent, i imposant al demandant el pagament de les costes processals ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador a acreditar en període d'execució de sentència".

III.- Ambdues parts litigants han interposat recurs contra la sentència d'instància. Així, la representació processal de la Sra. C.C.M. va presentar llur escrit de conclusions, en data 27-3-2007, i la representació processal de la part agent ho va fer en data 28-3-2007. També consta a les actuacions com ambdós recurrents van procedir a impugnar els escrits de recurs interposats de contrari i així van presentar la part agent i defenent escrits de contesta a les conclusions de dates respectives de 8-5-2007 i 7-5-2007.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La representació processal de la part defenent fonamenta el seu recurs en els següents greuges o motius. Considera, com a únic motiu, que l'excepció de manca de jurisdicció que es va articular a la instància no s'hauria de desestimar. En canvi, la representació processal de la part agent fonamenta el seu recurs en aquells motius de fons, continguts en el seu escrit, i que s'alçen contra la desestimació de la demanda.

Esdevé adequat analitzar, com a qüestió prèvia, l'excepció reproduïda en aquesta alçada de manca de jurisdicció, i solament si la mateixa es refusada, correspondrà l'anàlisi del recurs interposat per l'altra part apel·lant.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles considera que de les condicions del contracte d'obertura de compte, en particular de la condició primera, s'extreu que "per a qualsevol conflicte, discrepància, incompliment o reclamació que pogués sorgir entre els clients i el banc seran competents la Batllia i els Tribunals amb jurisdicció al Principat d'Andorra" i, conforme a la referida clàusula, esdevé clara la competència dels tribunals andorrans.

Per a la resolució d'aquesta qüestió, s'escau analitzar la demanda, per tal d'esbrinar la veritable pretensió que exercita la part agent i la seva natura,

així com l'examen de la clàusula a la que fa referència l'Hble. Tribunal de Batlles en la seva sentència. D'acord amb aquestes coordenades, la demanda fonamenta la pretensió dinerària de 200.000 euros, en que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va concedir una compensació econòmica de 200.000 euros, d'acord amb l'article 41 del Codi de Família, de 15-7-1998, i això es deriva de l'incompliment de la Sra. C.C.M. del deure de confidencialitat infringit per la defenent. I, en el contracte d'obertura del compte, juntament amb la condició general ja transcrita (primera, tercer apartat) figuren les següents: (quarta, sisè apartat) "El Banc establirà sistemes de seguretat mitjançant claus per a la identificació dels clients. Els clients seran informats de la forma com s'ha de produir la identificació i la utilització de les claus esmentades, i es comprometen a guardar total secret sobre els dits sistemes i claus" i (setena, tercer) "Així mateix, sol·licitem preservar la confidencialitat de la nostra identitat- dins els límits permesos per la Legislació vigent al Principat d'Andorra- i signar tots els contractes i les operacions que esuguin a terme amb aquesta entitat -tant pels titulars d'aquest compte, com les realitzades per mitjà de representants autoritzats expressament- mitjançant les contrasenyes respectives escrites de pròpia mà i que consten en aquest document, que ens comprometem a mantenir en secret davant terceres persones, llevat dels cotitulars i els representants autoritzats".

En primer terme, convé establir que pel que fa a la jurisdicció que, en dret andorrà, el criteri general és el domicili del demandat i que, conforme a jurisprudència d'aquesta Sala (vegeu Aute de 17-3-2005) en matèria contractual esdevé competent el tribunal del lloc on es va signar el contracte o on s'ha d'executar com a criteri subsidiari al fur ordinari del domicili quan existeix una relació intensa que connecta el fons del litigi amb el territori andorrà. En el cas que ens ocupa, resulta que no es pot adduir la submissió expressa com a clàusula d'atribució de la jurisdicció als tribunals andorrans, tota vegada que la condició primera fa referència solament als conflictes, discrepàncies o litigis entre els clients i el Banc i no, com aquí s'esdevé, una controvèrsia entre els cotitulars del compte, en virtut de la que un d'ells demanda a l'altre pels danys i perjudicis que la revelació de l'existència d'un compte

obert al Principat li ha produït en els efectes establerts en una sentència que resol una crisi matrimonial.

En segon terme, tampoc existeix cap possible responsabilitat contractual derivada de la infracció del deure de secret en relació a les claus o contrasenyes, atès que aquest fa referència al deure de confidencialitat respecte de les claus i sistemes que empra el Banc. I tampoc es pot entendre que s'hagi vulnerat el deure de confidencialitat quant a la identitat, tota vegada que és l'entitat bancària la que s'obliga a no revelar aquesta identitat front a tercers, però sí a donar informació als cotitulars.

Consegüentment, a criteri d'aquesta Sala no existeix cap vulneració de les obligacions contractuals assumides per l'esposa que, juntament amb l'agent, integren una de les parts del contracte d'obertura de compte, sinó que el que fa la defenent és obtenir informació dels comptes com a titular i emprar aquesta informació en un procediment matrimonial a l'estat espanyol, amb les conseqüències que, quant a la compensació econòmica, resten acreditades en les actuacions. I aquesta actuació no es pot incardinar en una hipòtesi de responsabilitat contractual derivada de l'incompliment de les obligacions d'un contracte d'obertura de compte corrent, sinó que s'emmarca dins de les actuacions que arrel de la crisi matrimonial van generar l'intervenció dels òrgans judicials per a la fixació de mesures personals i per a la liquidació del règim econòmic matrimonial de separació de béns.

Aleshores, essent els litigants espanyols i trobant-se el domicili dels mateixos a Espanya, s'escau en atenció al que s'ha exposat entendre, conforme al fur general d'atribució de jurisdicció, el domicili del demandat, que els Tribunals andorrans esdevenen incompetents per a resoldre el present litigi.

III.- L'èxit del recurs s'ha de traduir en la no imposició de les costes processals d'aquesta alçada i fa innecessari l'estudi del recurs interposat de contrari. Quant a les costes processals de primera instància, malgrat l'acolliment de l'excepció i atesa la tasca d'interpretació de la relació que vinculava a les parts i

la veritable natura de la pretensió exercitada, no procedeix efectuar imposició de les costes processals.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la Sra. C.C.M. i DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. P.V.G. contra la sentència, de data 8-1-2007, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles i revocar la seva part decisòria i declarar la manca de jurisdicció dels tribunals andorrans per a conèixer de la pretensió exercitada per la part agent. No s'escau efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada ni de la instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-